

предъ сърцето му са раздвоява отъ двѣ противополож-
ны страсти: той злопаметствуваше още за гибелната
распря между Телѣмаха и Иппія; скърбта за загубата
на Иппія правяше туй злопаметство още поживостно; отъ
друга страна, той не можеше да не познава че дължи
опазванъето на живота си на Телѣмаха, който го отър-
ва окървавенъ и полуумрълъ отъ ржцѣтъ на Адраста.
Но когато видѣ златата урна въ която бѣше положенъ
любезныйтъ прахъ на брата му Иппія, той пролъ по-
токъ отъ сълзы; пригърнж Телѣмаха безъ да може да
му продума, и найподирь му рече съ гласъ слабъ и
пресичанъ отъ рыданія.

„Достойный сыне Одиссеевъ, великодушіето ви ма
принуждава да ви обычамъ; вамъ дължж този остатъкъ
отъ живота си; който скоро ще огасне, но азъ ви дъл-
жж нѣщо подрагоцѣнно за мене. Безъ васъ, тѣлото на
брата ми бы станжло корыетъ на хищнытъ птицы; безъ
васъ, неговата сѣнка, лишена отъ погребеніе щѣше бѣд-
но да са скита по брѣговетъ на Стикса, и постоянно
отпжждана отъ немилостиваго Харона. Трѣбаше ли азъ
да са задлжж толкози на единъ человекъ, когото тол-
кози мразяхъ! О богове, наградете го, и отървете ма
отъ единъ животъ толкози бѣденъ! Колкото за васъ, о
Телѣмахе, сторете ми, молиж вы, послѣднытъ услуги,
които сторихте на брата ми, щото нищо да не липсва
на славата ви.“

На тѣзи си думы Фалантъ отпадиж отъ безмѣрната
скръбъ. Телѣмахъ стои до него, не смѣе да му проду-
ма и го чака да събере силытъ си. Тосъ часъ Фалантъ,
като са съзе отъ припаданъето си, пое урната отъ рж-
цѣтъ на Телѣмаха, цалуна я много пжти и като я об-
ливаше съ сълзы думаше: „О любезенъ безцѣненъ прахъ,
кога и мойтъ ще бжде положенъ заедно съ тебе въ тѣ-
зи урна? О сѣнко на Иппія, слѣдъ малко идж подирѣ
ти въ Адъ, Телѣмахъ ще отмъсти и двама ны.

Между туй болестъта на Фаланта отъ день на день
са смаляваше чрезъ грижытъ на двамата мжжы, които
познавахж искуството на Ескулапа. Телѣмахъ са на-
мѣрваше безпрестанно съ тѣхъ при болныя за да ги
подканя за бързото му исцѣряванъе; и сичката войска
са чудяше повече на добросърдечіето му съ което той